

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	12XECdo/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	2106209010
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2106209010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej Z. Q., bytom C. XXXX/XX., o vymoženie 225,05 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6 Er 2664/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. septembra 2012, sp. zn. 3 CoE 135/2012, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinné náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany uznesením z 18. júla 2011, č. k. 6 Er 2664/2008 - 17, exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju s poukazom na nevykonateľnosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu z dôvodu nedostatku plnej moci zástupcu, ktorý udelil súhlas s jej vykonateľnosťou. Zároveň zamietol návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 20. septembra 2012, sp. zn. 3 CoE 135/2012, ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovou a právnou argumentáciou exekučného súdu.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že odvolací súd oprávnenej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keď nerešpektoval jej návrh na

prerušenie odvolacieho konania, napadnuté rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keďže odvolací súd opomenul aplikovať ustanovenie § 167 ods. 1 druhá veta O.s.p., podľa ktorého sa o prerušení konania rozhoduje uznesením, súd bol nesprávne obsadený [§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p. (v znení pred 1. januárom 2015 - pozn. dovolacieho súdu)], pretože na konaní sa nepodieľal komunitárny sudca (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 206/08). Dovolanie bezprostredne na to doplnila o argumentáciu, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nedostatočne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Oprávnená žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne (§ 243b ods. 7 O.s.p.).

Dovolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku oprávnenej, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať tým, že nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania a ani neuviedol dôvody, pre ktoré sa návrhom na prerušenie konania nezaoberal. Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty (§ 111 O.s.p.) a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak ako nedochádza k vylúčeniu účastníka z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil (vid' napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 209/2009), alebo neprerušil (vid' rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 185/2009, sp. zn. 3 Cdo 57/2011), potom ani nerozhodnutím súdu o návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. sa neodníma oprávnenej možnosť konať pred súdom tak, ako to má na mysli § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka tvrdí, že v danom prípade rozhodol nesprávne obsadený súd (§ 237 písm. g/ O.s.p.) a v súvislosti s tým poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 206/08, je potrebné uviesť, že právne závery vyplývajúce z uvedeného uznesenia nemožno na daný prípad aplikovať. Súdy nižšieho stupňa neboli povinné konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadať súdny dvor Európskej únie o výklad práva európskeho spoločenstva. Vzhľadom na to nedošlo ani k namietanej procesnej vade v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.